

לעילוי נשמת
הר"ר משה יהודה
ב"ר שלמה ז"ל
מרמורשטיין
נלב"ע כ"ז אייר תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה

לעילוי נשמת
מרת שושנה ע"ה
ב"ר משה יהודה ז"ל
זילברשטיין
נלב"ע כ"ט כסלו תשס"ד
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה

פניני פרשת השבוע

נושא השבוע: קבלות טובות

פרשת משפטים

בס"ד | גליון מס' 520

איך נותרו בחיים שני יהודים קפואים?

נעשה ונשמע! (כ"ד, ז)

העוצמתית שפועמת בנו - היא המפעילה אותנו ונותנת לנו את הכח, והיא שתכתיב לגוף להצטרף אלינו להצלחת המשימה!

הנשמה היהודית הזו, היא כח רוחני איכותי וחזק, שאין לו מגבלות וביכולתו לכבוש כל פסגה. וככל שנכיר בעוצמות של הנשמה הזו וניתן לה להוביל אותנו ולתת לנו כוחות - כך לא נחשוש מלהוביל שינויים ולקבל עלינו קבלות טובות, כי יש לנו את הכח להחזיק ולהתמיד בהם, ולתת להם להוביל אותנו ולרומום אותנו!

הבה נחשוב מה נוכל לקבל על עצמנו, כדי לשדרג את חיינו לאיכותיים ורוחניים יותר. הבה לא נחשוש מההעפלה, כי יש לנו את הכוחות, הנשמה שלנו כאן כדי לדחוף אותנו קדימה למעלה. הבה נקבל על עצמנו עוד קבלה טובה אחת שנוכל לעמוד בה, ועם כל הכוחות ומירב העוצמה נעלה ונכבוש גם את היעד הרוחני הבא, כי יכול נוכל לו בעזרת השם!

זה לא חייב להיות קבלה קשה או כבדה, ההיפך - עדיף להתחיל מהקל אל הכבד. לקבל על עצמנו חזיון ככוונת התפילה, בברכה בקול, בתוספת בשמירת קדושת הפה והעיניים, בהוספת דקות לימוד, או בחיוב נוסף לזולת ומעשה חסד יומי. הבה נקבל על עצמנו קבלה טובה ומועילה, ובעזרת השם נעלה ונתעלה בעזרתה!

מילה אחת שהצילה מקיפאון!

כבר יותר מ-10 שנים שג'ורג' ניצב בשערי המפעל הענק 'גוד מיט' באירלנד. 'בטוסקה' קטנה ניצבת עבודו בכניסה, ומשם הוא צופה ומביט על כל הנכנסים והיוצאים בשערי המפעל, מוודא כי הם מעובדי המפעל או אורחיו, ומאבטח לבל יבואו זרים בשערי ממלכתו. העובדים המקומיים כה התרגלו לקיומו, עד שהיה נראה להם כי השומר כבר הפך לחלק מהביתן, וכרהיט נדמה בעיניהם. הוא עצמו לא טרח להכחיש זאת, שכן ישב בחוסר מעש ותזוזה, בקושי עפפץ בעיניו...

כך היו פני הדברים במשך רבות בשנים, עד שלפתע, ביום מן הימים, התרחשה דרמה של ממש בחלון ה'בטוסקה' של ג'ורג'. משלחת יהודים נשואי פנים הגיעה מישראל להשיג על השחיטה ובדיקת הבהמות כהלכה, ועימם נמנה יהודי של צורה, הרב ישראל ברקוביץ' ז"ל. והרב ברקוביץ', לא פחות ולא יותר - -

ניגש לחלון הביתן, נקש קלות, וביקר את גורג' בשלום לבבי!

ג'ורג' הופתע, הוא לא האמין שזה באמת קורה. עשר שנים הוא ניצב כאן, והוא בעצמו כבר כמעט השתכנע שאינו אלא רהיט, שכן איש אינו מתעניין בו או דורש בשלומו. והנה, נקלע לכאן יהודי זר הנוקש על החלון, מחייך, ומברך בשלום! זו פעם ראשונה שקורה לו דבר כזה!

מעוצמת ההלם, נתקף גורג' באלם. עד שהתאושש, הרב ברקוביץ' כבר היה בתוך המפעל, שכן לדידו, ה'שלום הזה היה שגרתי ויומיומי. הן כבר רבות בשנים, מאז קיבל על עצמו את הקבלה הזו, הוא נוהג להקדים שלום לכל אדם. אחרי שלמד על רבן יוחנן בן זכאי שהקדים שלום לכל אדם ואפילו לנכרי בשוק - הפנים את המסר, וקיבל על עצמו להקדים שלום לכל אדם, אפילו לנכרי, אפילו לאדם לא מוכר!

אחת התופעות המרתקות ביותר, היא התופעה בה אנו רואים יהודים, בני כל מעמד וגיל ובכל מקום בעולם, מחוללים שינויים דרסטיים בחייהם. כל אחד מאיתנו עובר לעתים תהליך כזה של שינוי ומהפך, ואינספור פעמים אנו נדהמים מהשינוי שעושים יהודים מוכרים מסביבנו, שינויים מהפכניים עד כדי שקשה להאמין שהם קורים. זה התגבר על טבעו הכעסני והפך לאדם נוח לבריות, זה התגבר על עצלותו הטבעית והפך דריז כצבי, וזה שאיש לא ניבא לו גדולות - השקיע והתמיד, עד שהפך לגאון...

אנשים רבים עושים שינויים בחייהם, אך שינוי שהוא כתוצאה משינוי בעבודה או שינוי מגורים - עוד יכול להתקבל על הדעת. אבל מה מניע אנשים, באמצע החיים, בשנות העשרים והשלשים ואף השישים והשמונים, ללא כל סיבה נראית לעין וללא כל הגיון, להחליט ביום בהיר שהם משנים את אורחות חייהם, בוחרים לשנות את צורת חייהם עד עתה, ולפעמים להפוך הרגלי ילדות מן הקצה אל הקצה? מנין שואב יהודי כוחות לעשות 'טפוס' על חייו עד עתה, ולהשתדרג לכיוונים חדשים?

פרשת השבוע הנוכחי, חושפת את הכח הזה לראשונה. חז"ל מספרים, כי כל האומות סירבו להצעת בורא עולם לקבל את התורה, דוחים את ההזדמנות לשנות את אורחות חייהם ולהיגמל מהרגלים רעים שדבקו בהם. לעומתם, בני ישראל מגיבים אחרת לחלוטין, ובבת אחת, בהחלטה שתשנה לחלוטין את אורח חייהם ותטיל עליהם עול תורה ומצוות, למרות הקושי הכרוך בהחלטה כזו והמורכבות סביב קיום 613 מצוות, הם קופצים בשמחה ומגיבים בשתי מילים: 'נעשה ונשמע'!

כאן בדיוק טמון אחד הסודות העוצמתיים של נשמת היהודי, בשונה מכל האומות. הנשמה היהודית היא לא רוח בעלמא, היא חלק אלוהי, ממש. היא נשמה חזקה ורבבת עוצמה, 'כור אטומ' קטן אך חזק הנמצא בלבו של כל אחד ואחד מאיתנו, טורבינה חזקה ויוצאת דופן, הנותנת לנו את הכח והעוצמה, את העיזו והגבורה, לקבל החלטות הרות גורל וכבדות משקל, לשוב לקבל עלינו עול תורה ומצוות!

והכח הזה, הוא המנוע העומד מאחורי היכולת שלנו לבצע שינויים מרחיקי לכת, לקבל על עצמנו קבלות כבדות משקל, לקחת אחריות מחודשת על החיים הרוחניים שלנו. זה מה שעומד בבסיס העוצמה שלנו לקבל על עצמנו קבלות טובות ומועילות, שלפעמים דורשות מאיתנו שינויים דרסטיים בחיים, בסדר היום, בצורת השגרה וביחסים הבינאישיים שלנו - כי אנחנו מסוגלים לקבל החלטות כאלה, ולהתעלות בעזרת אותן מנוע עוצמתי...

חשוב לזכור זאת, כי פעמים רבות עומדים יהודים בצמתי קבלת החלטה, ואינם יודעים אם לקבל על עצמם קבלה טובה מסויימת. הם חשים שזה חשוב, הם יודעים שהקבלה הזו תשנה את חייהם ותהפוך אותם לרוחניים יותר, הם מבינים שזה כדאי, אבל יש בהם משהו מן החשש מה יתן לי את הכח לעמוד בקבלה הזו.

נכון, החשש נכון ומוצדק, והוא נובע מהגוף הגשמי שלנו, הסוחף אותנו כלפי מטה וזורה בנו פחדים וחששות שלא נוכל לעמוד באתגר. לכן, חשוב כמובן למדוד את הקבלה ולהתאימה ליכולותינו, אך חשוב עוד יותר לזכור שהנשמה היהודית

שיטת המדידה...

כל אחד מאיתנו, כשעובר בו זיק הרצון להתקדם ולהתעלות, מנסה למדוד איזו קבלה טובה יקבל על עצמו, וכיצד יקלע למטרה שתהא זו מטרה שתקדם אותו, אך יוכל להחזיק בה לטווח ארוך ולעמוד בה בהצלחה. הגאון רבי שלום שברדון זצ"ל חשף שיטת מדידה ייחודית, אותה קיבל מרבו הגאון רבי יהודה לייב חסמן זצ"ל, שיעץ לו בנושא זה: 'תחשוב איזה דבר קל תוכל לקבל על עצמך, קבלה שתוכל לעמוד בה ולשומרה כל ימות השנה!'

חשב רבי שלום דקה או שתיים, וכשעלה חיוך על פניו וכמו רמז כי 'מצא' את הקבלה המתאימה, נענה לו רבו: 'ועתה, בני, תחלק את הקבלה הזו לחצי, ותקבל על עצמך רק חצי ממנה...'

והסביר הרב שברדון, כי לא פחות חשוב מלקבל על עצמנו קבלות טובות, חשוב עוד יותר שיתאימו לנו, שנהיה בעלי יכולת לקיימן, שנוכל לעמוד בהן בהצלחה, לבל נתרגל חלילה כי הקבלות הטובות שלנו הן ברות שינוי או תזוזה, לבל נחשוש או נהרהר כי אף שהחלטנו - אנו יכולים להתחרט.

עדיף לבחור בקבלה קטנה יותר שנוכל בוודאות לעמוד בה, כי כך נבטיח את עמידתנו בה לאורך זמן, וככל שנתימך בה יותר, נגלה שהשפעתה של קבלה קטנה היא גדולה ונרחבת!

מצוה לפרסם! סגולה בדוקה לעורר רצון לקדושה, לטובל לעילוי נשמת

הרה"ח הקדוש רבי פתחיה סעלישער בן הר"ר יוסף יונה הי"ד רזנברג
מזקני חסידי בעלזא, נעקרה"ש בשנות הזעם - י"ג בסיון תש"ד

לעילוי נשמת

ר' שלמה פרץ ז"ל ב"ר מאיר הלוי גולדשטיט (אריאל)
ת.נ.צ.ב.ה.

יותר או פחות, משהו שנוכל לעמוד בו ולהחזיק אותו בעוצמה רבה ולא נסטה ממנו כמלוא נימה - כי כך נפתח לנו שערי ישועות ונחמות פלאיות, ולעולם לא נדע במה זכינו בזכותה!

ידיים רטובות ששינו חיים!

היה זה לפני כמה שנים, באזכרה לרגל יום השנה ליהודי שנפטר, בבית משפחתו ברמת גן. אל האזכרה נקבצו ובאו מכרים רבים ובני משפחה, כולל גם כאלה שלא חונכו וגודלו על ברכי התורה והמצוות. רב מקומי נשא דברים, עורר על גודל הזכות לקבל קבלה טובה אחת לעילוי נשמתו של הנפטר, ועודד את הנוכחים לקבל החלטה לקיים מצוה אחת שיוכלו לעמוד בה, ולהחזיק בה ללא הרף.

בתוך הקהל היתה גם אשה אחת, שגילתה רצון עז להתחזק בקיום המסורת היהודית. עם סיום הדרשה, ניגשה לרב ושאלה לעצתו, כי היא מבקשת לקבל על עצמה קבלה טובה לזכותו של הנפטר הדגול שהיה קרוב לליבה, אך היא מבקשת כי יציע לה הרב קבלה טובה ו'סבירה' - משהו שתוכל לעמוד בו בנקל לאורך זמן, מצוה אחת שתוכל לקיים תמיד וללא הפסקה...

הרב חשב היטב, והשיב: 'יש משהו שכדאי לעשות כל יום בבוקר, מצוה ייחודית שכתוב עליה ב'שולחן ערוך הרב' שכדאי להקפיד לקיימה כבר בתינוקות מגיל ברית המילה, כי המקיימה 'קדוש יאמר לו' והיא מרוממת את האדם מאוד. זו המצוה הייחודית והנפלאה ליטול ידיים מדי בוקר בעת הקימה מהמיטה, שלוש פעמים על כל יד לסירוגין. זו קבלה טובה וקלה שכדאי להקפיד עליה, והיא תפתח לך את היום באנרגיה רוחנית טובה!' - איחל לה הרב בחום.

שמעה האשה ונענתה מיד לאתגר, מיהרה ורכשה ספל מתאים, ומדי בוקר, נטלה ידיה כהלכה, כפי שהורה הרב. שמיחה ומאושרת המשיכה האשה לעמל יומה, וכבר כה התרגלה לקבלה זו, עד שלא נזקקה לתזכורות ונהגה כך באופן טבעי...

אחרי תקופה ממושכת, הוצרכה האשה לנסוע למדינה נחשלת במזרח הרחוק. היא לא שכחה את הספל כמובן, ומצאה מקום במזוודתה הצנועה גם לספל החשוב, ממנו היא מקפידה ליטול ידיים מדי בוקר. עם נחיתתה נסעה לעבר מקום אכסנייתה, בעיירה נידחת ונחשלת מאוד, שאותות הקידמה טרם הגיעו אליה...

למחרת היום, השכימה קום בבוקר ופנתה לאכול את ארוחת הבוקר. אל השולחן הוגשה קערת ירקות, היא הרימה מלפפון ועגבניה והניחה בצלחתה, וכמוה בדיוק - עשו יתר האורחים. לפתע, רגע לפני שאכלה מהירקות, נזכרה לפתע:

'אוי, הבוקר לא נטלתי ידיים!' - - -

היא מיהרה לעזוב את הירקות, ופנתה לחדרה. איתרה את הספל, ניגשה לברז, נטלה ידיים כהלכה כפי שקיבלה על עצמה, ורק אחר כך, אחרי שהתעכבה שעה ארוכה לעמוד בקבלתה וליטול ידיה, שבה לחדר האוכל. לתדהמתה, חלק מהאורחים האחרים החלו לפתע להתפתל בכאבי בטן עזים. הם נפלו ארצה מתייסרים, והיא עזבה את האוכל וניסתה לסייע...

התברר, כי באותה עיירה נחשלת, התוצרת החקלאית מרוססת ברעל אימתני, להבריח מהירקות כל מזיק אפשרי. המקומיים מודעים לכך, ושוטפים היטב את הירקות טרם האכילה, אך האורחים לא ידעו, והחלו לאכול מהירקות המורעלים - כשבתוך דקה שתיים החלו לחוש כאבים עזים, וחלקם נפלו ארצה מתעלפים והובהלו לבתי החולים...

האשה עמדה המומה בחדר האוכל, ואינה יודעת להשיב את נפשה. בעקבות העובדה כי שמרה על קבלתה והלכה ליטול ידיה - ניצלה! הוחכם לנגד עיניה, כי הקפדתה על קבלתה הטובה ליטול ידיים בשחרית - היא שעמדה לה להצלה ולהגנה מפני הרעל! האורחים האחרים פונו לבית החולים לבדיקות, וכשנותרה לבדה - היה לה פנאי להרהר עד כמה הקבלה הטובה הזו הצילה אותה מסאת ייסורים קשה ומצערות...

החוויה המטלטלת הזו, גיבשה בה את ההחלטה לשוב ארצה, ולחקור יותר אחרי שורשי המצוות הנפלאות להן זכתה כבת לעם היהודי. היא השתתפה בסמינרים שונים, ובסופו של דבר - שבה בתשובה שלימה והחלה להקפיד על כל תרי"ג המצוות, קלה כבחמורה. לימים, פגשה את הרב שהמליץ לה על אותה קבלה טובה, וכשסיפרה לו את סיפורה המסעיר לא הצליח הרב לכלוא את התרגשותו, וקרא בסערות נפש:

'מדעים להיווכח, כמה גדול כוחה של קבלה טובה אחת, כמה רבה עוצמתה. בזכות קבלה טובה אחת ניצלו חיי האשה ובריאותה, ובזכותה - זכתה לשוב לכור מחצבתה ולעשות רצון קונה. וכל זה, בזכות קבלה אחת, אחת בלבד, קבלה פשוטה וקלה, ליטול נטילת ידיים בשחרית!'

והסיפור, אותו סיפר בעל המעשה בעצמו, הרב פנחס הכהן שליט"א מנתיבות, בא להעיד ולומר עד כמה כדאי לנו לאמץ קבלה אחת טובה, חזקה ועוצמתית, כי היא יכולה לשנות את חיינו, לרומם אותנו, להגן עלינו מכל נזק, ולהפוך אותנו לרוחניים ואיכותיים יותר. נחפש את הקבלה הטובה 'שלנו' - זו המתאימה לנו, נחזיק בה בעוצמה ולא נרפה ממנה אף לרגע, והיא תיתן לנו כוחות ויכולות להצליח להתעלות מעלה מעלה, לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים!

וכי למה לא?! - עולה כסף לומר שלום? זה לוקח זמן? כרוך במאמץ? הרי אפשר לשמח בן אדם, במילה אחת קצרה וחיוך לבבי נאה. גמר וקיבל על עצמו הרב ברקוביץ' כי יקפיד היטב על קבלה זו, אף שהיא כביכול 'קטנה' ואינה דורשת מאמץ רב, אבל הוא יישאר עקבי ואיתן לקיימה, ולפיכך היה מהלך בחוצות ומברך את כולם בשלום לבבי, וקל וחומר את מכרייו...

לא תמיד זה היה קל, לפעמים גם הרב ברקוביץ' אולי התבייש קצת, אולי חש שלא בנוח, אבל הקבלה שקיבל על עצמו היתה חזקה יותר מכל, והחלטתו להיות עקבי ואיתן בקבלתו עמדה לצידו גם ברגעי התלבטות. לפיכך, המשיך להקדים שלום לכל אדם, בכל מצב ובכל תנאי, ואין פלא, כי גם בנוסעו למפעל 'גוד מיט' הענק שבאירלנד, הקבלה הטובה להקדים שלום ליוותה אותו גם בשדה התעופה, גם בדרך למפעל, וגם בשערי המפעל - כשבירך את 'גורג' בשלום לבבי...

לאורך היום כולו, שב ג'ורג' לשגרה האפורית המשמימה, עד שעת הערב. אז יצא הרב ברקוביץ' מהמפעל, וכמובן - נקש בחלון ה'בוטקה' של ג'ורג', ובירכו ב'לילה טוב' מחוייך. עדיין היה ג'ורג' תוהה לפשר מעשיו של היהודי המוזר המברכו בשלום, אבל עם רבות הימים, כשמדי יום היה הרב ברקוביץ' מברכו בשלום בכניסתו ובצאתו מהמפעל - התרגל ג'ורג' לרעיון, והיה משיב בחיוך רפה והנהון...

אך על הרב ברקוביץ' הדבר לא השפיע. 'אם קיבלתי על עצמי' - הרהר, 'אני עומד בזה ויהי מה, ולא משנה מה התגובה ואם יש תגובה בכלל!'

ויהי באחד הימים, רגע לפני מועד סיום העבודה במפעל, נכנס הרב ברקוביץ' יחד עם משגיח נוסף אל תא ההקפאה במפעל. חשוב להבין, כי מדובר היה במפעל ענק מימדים שהשתרע על פני רחובות שלמים, ותא ההקפאה המדובר - היה בגודל כמה מאות מ"ר! נכנסו הרב ברקוביץ' וחברו אל תא ההקפאה לבדוק חותמות על בשר קפוא, ולפתע - - -

הדלת נטרקה, האור כבה, והם נותרו בחשיכה מוחלטת! עלטה סמיכה שררה בתא ההקפאה הענקי, רק ריח של בשר טרי שנשחט זה עתה הכה באפם, ואין להם מושג אפילו כיצד לחשב את הדרך בחזרה - לכיוון הדלת הננעלת מבחוץ. בקושי רב חישובו את דרכם ושירכו את רגליהם לעבר הדלת הנעולה, אך הדלת הכבדה והאטומה לא הותירה סיכוי לדפיקותיהם הרמות והעזות שהשמיעו, ובפרט לאור העובדה שהמפעל כבר התרוקן מעובדיו, וכולם שבו לביתם...

הם המשיכו לדפוק בחוזקה על הדלת הנעולה, אך כצפוי - ללא הועיל. הטמפרטורה בתא ההקפאה עמדה על מינוס 32 מעלות, והם חשו היטב את הקור חודר לעצמותיהם, מקפיא את איבריהם. הם הוסיפו לדפוק בעוצמה, עד שהחלו חשים את כוחותיהם אוזלים, אצבעותיהם קופאות, ועוד מעט קט - גם הם יקפאו למוות, רח"ל...

עוד דקה ועוד דקה חולפות, כבר אין בהם כח לדפוק עוד, ואת הקור לא ניתן לתאר... באימה ובחרדה הביטו אנה ואנה, אובדי עצות וחסרי כוחות, כשלפתע פתאום - - -

קול חריקה עז נשמע, ודלת תא ההקפאה נפתחה במשיכה חדה!

האור נדלק, ומעבר לדלת - נראתה דמותו המשוונה משהו של ג'ורג'. 'אבוי ברקוביץ' - לא ידעתי לאן נעלמת!' - קרא ג'ורג' באנגלית רצוצה, ומשך את השניים החוצה. הם נפלו ארצה באפיסת כוחות, מפשירים את עצמותיהם מהקיפאון שכבר חדר עמוקות לכל חלקי גופם...

'היום נגמר ואתם עוד כאן?' - גער' בהם ג'ורג' והריץ אותם החוצה, מבטא את אכזבתו מכך שעיקבו אותו יתר על שעות עבודתו. וכשנפרדו בברכת שלום כמדי יום, גילה ג'ורג' את הסוד המקפיא דם, תרתי משמע:

'כבר נכנסתי לרכב לנסוע הביתה, אבל אז נזכרתי שאמרת לי 'בוקר טוב' בבוקר, אבל לא שמעתי ממך 'לילה טוב' בערב... חשבתי שזה לא יתכן, ועשיתי חשבון שחייב להיות שאתה נעול אי שם בירכתי המפעל... לכן חזרתי, פתחתי שוב את הדלתות והאורות, ועד מהרה הבנתי כי המקום היחיד בו אתה יכול להינעל - הוא תא ההקפאה, לכן מיהרתי לשם...' - - -

ג'ורג' נפרד שוב מהרב ברקוביץ' באיחולי לילה טוב, וכשנהמת מנוע רכבו נשמה ממרחקים החלו הרב ברקוביץ' וחברו לעכל: הקבלה הטובה להקדים שלום לכל אדם הצילה אותם ממוות וודאי, חילצה אותם מתא הקפאה שכוח וקפוא, אשר לא הותיר להם סיכוי להישאר בחיים עד עלות הבוקר!

וסיפור זה, אותו קיבלנו מעדות הרה"ר ר' יעקב ברקוביץ' ה"ו - מוחשובי חסידי ויז'ניץ בבני ברק ובנו של הרב ברקוביץ' גיבור סיפורנו, יש בו כדי להאיר:

ראו נא את כוחה של קבלה טובה, אמנם קטנה, אולי קלה, אבל ברגע האמת - היא הצילה שני יהודים ממוות בטוח! ראו נא כי התעקשותו של הרב ברקוביץ' להקדים שלום לשומר שבשערי המפעל, לאיש אשר כולם התרגלו לקיומו ולא הגידו פעפף לכיוונו, ההתעקשות לעמוד על קבלה זו במלוא העוצמה גם בערבות אירלנד הרחוקה - היא זו שזיכתה אותו ואת חברו בחיים חדשים!

עד כמה גדול כוחה של קבלה אחת, הנראית לעינינו פשוטה, אך יש בה את הכח והעוצמה להעניק חיים, פשוט כך! הבה נאמץ גם לנו קבלה אחת או שתיים, קלה

משיעוריו של מגיד השיעור הרה"ג אשר קובלסקי שליט"א

לשמיעת השיעורים בדף היומי ובנושאים נוספים חייגו: 073-2951342 | לקבלת העלון במייל: 6778160@gmail.com | לתרומות והנצחות (גם בכ. אשראי) למען הפצת העלון חייגו: 055-677-8160 | ניתן לתרום גם בעמדות נדרים פלוס